

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/28/2013
Identifikačné číslo spisu:	6011200818
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6011200818.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcov: 1. B. C., bytom P., B., 2. Ing. M. C., bytom K., I., 3. B.M., bytom X., B., 4. T. C., bytom P., B., 5. Mgr. J. O., bytom V. B., 6. Mgr. D.M., bytom X. B., všetci právne zastúpení JUDr. Jánom Falisom, advokátom, so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica (pôvodne Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici, resp. Obvodný úrad Banská Bystrica), za účasti pribratých účastníkov: 1. G. Q., P., X., 2. F. G., A., B., 3. I. Q., P., B., 4. V. Q., P., B., 5. Ing. M. R., P., B. 6. Ing. F. R., P. B., 7. T. X., P., B., 8. Mgr. X.T., bytom J., B. 9. P. X., P., B., 10. Ing. F. Z., P., B., 11. Ing. A. Z., A., B., 12. Ing. X. Q., B., XXXX, Z., V., 13. Mesto Banská Štiavnica, oddelenie právne a správy majetku, Radničné námestie 1, Banská Štiavnica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUBB 2011-625/1108-1:OŠSS,St zo dňa 20. júna 2011, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/69/2011-120 zo dňa 26. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/69/2011-120 zo dňa 26. septembra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KSUBB 2011-625/1108-1:OŠSS,St zo dňa 20. júna 2011 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec mu v r a c í a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcom 1, 2, 3, 4, 5, 6 náhradu trov konania vo výške 136 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.188,01 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcov 1, 2, 3, 4, 5, 6 JUDr. Jánovi Falisovi, advokátovi, Bratislava. Ďalším účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r í z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č.

KSUBB 2011-625/1108-1:OŠSS, St zo dňa 20.06.2011, ktorým zmenil rozhodnutie Mesta Banská Štiavnica č. 1222/2011/Výst zo dňa 25.03.2011, ktorým bola umiestnená stavba „Verejný vodovod - rozšírenie“ na pozemkoch parc. č. KN-C 1250/15, 1250/26, 1250/35, 1298/6, 1298/8 a KN-E 5426/295 v katastrálnom území (ďalej len „k.ú.“) B.K. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci tak, že podaný návrh na vydanie územného rozhodnutia zo dňa 09.02.2011 podľa § 37 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) zamietol.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že územnému rozhodnutiu mal ako záväzný podklad slúžiť územný plán mesta Banská Štiavnica, schválený mestským zastupiteľstvom v Banskej Štiavnici uznesením č. 163/2006 zo dňa 15.11.2006. Jeho záväzná časť bola vyhlásená všeobecne záväzným nariadením č. 2/2006. Krajský súd sa stotožnil s názorom, že lokalita, kde bola plánovaná výstavba rozšírenia vodovodu a následne aj rodinných domov sa nenachádza medzi novými lokalitami, na ktorých územný plán mesta počítal s individuálnou bytovou výstavbou. Krajský súd poukázal na textovú záväznú časť územného plánu mesta Banská Štiavnica, kapitolu 30 s názvom regulatívy urbanistických obvodov, kde pri urbanistickom obvode 18, v ktorom sa podľa vyjadrení účastníkov konania nachádzajú pozemky na požadovanú výstavbu, je uvedené, že ide o urbanistický obvod s prevahou funkcie bývania individuálneho charakteru. Využitie tohto územia formami individuálnej bytovej výstavby má byť podľa regulatívy pre funkčno-priestorový blok 18.1 na vymedzených plochách so zachovaním vysokého podielu zelene. Vymedzené plochy, určené na výstavbu, sú uvedené vo všeobecnej textovej časti urbanistického obvodu 18, podľa ktorého potenciálne územie pre lokalizáciu nových navrhovaných zón bývania formou individuálnej bytovej výstavby sú lokality 18.1.1., 18.2.1., 18.2.2., 18.2.3. Z výkresov, ktoré sú súčasťou územnoplánovacej dokumentácie je zrejmé, že pozemky, ktoré sú obsiahnuté v územnom rozhodnutí mesta Banská Štiavnica sa nenachádzajú medzi lokalitami, v ktorých územný plán počítal s novou výstavbou. Pozemky, na ktorých majú záujem v budúcnosti stavať rodinné domy žalobcovia 1. - 6. sú mimo lokalít určených na výstavbu rodinných domov. Na vyznačených plochách zelene nie je prípustná výstavba rodinných domov. Z textu záväznej časti územného plánu nie je možné vyvodíť konkrétny zámer na zastavanie predmetnej malej časti územia mesta.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie aj doplnenie dôvodov odvolania a navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/69/2011-120 zo dňa 26.09.2012 zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili náhradu trov konania.

Na úvod zhrnul skutkový stav prejednávaného prípadu a vyjadril nesúhlas s druhostupňovým administratívnym rozhodnutím. Uviedol, že v záväznej časti územného plánu je definovaná záväznosť výkresu č. 3 Urbanistická štruktúra v kapitole 33.2. a to - Obytné územie (bývanie) - individuálne formy (plochy definované vo výkrese urbanistická štruktúra), týka sa rozsahu určenia prípustných a neprípustných činností v území. Mesto ako samosprávny orgán, zodpovedný za rozvoj svojho územia, by malo preskúmať a riešiť komplexne rozvoj jednotlivých potenciálnych území aj pri prestavbách a intenzifikácii existujúceho funkčného územia napr. územnoplánovacím podkladom. Poukázal na § 12 ods. 7 písm. b/ vyhlášky č. 55/2001 Z.z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii (ďalej len „vyhláška č. 55/2001 Z.z.“), ktoré nikde explicitne neuvádza urbanistickú štruktúru, resp. štúdiu ako podklad záväzný a preto, ak vznikne nejaký rozpor medzi takýmito dokumentmi je potrebné toto vyhodnotiť s ohľadom na to, že výkres priestorového usporiadania a funkčného využívania územia s vyznačenou záväznou časťou riešenia a verejnoprospešnými stavbami je rozhodujúcim podkladom a to aj vzhľadom k vyjadreniam spracovateľa grafickej dokumentácie.

Zo stanoviska AGS ATELIÉR k územnoplánovacej dokumentácii zo dňa 09.08.2011 vyplýva: „Predmetné územie bolo v analytickej časti ÚPD vyhodnotené spracovateľom a obstarávateľom ako územie, ktoré tvorili v prevažnej miere záhrady v zastavanom území obce prislúchajúce k obytným

domom a v zmysle § 12 ods. 9 vyhlášky č. 55/2001 Z.z. boli tieto zahrnuté do obytného územia. Využitie predmetného územia pre funkciu bývania, t.j. obytné územie je v súlade s platným územným plánom mesta využitím záhrad a prislúchajúcich plôch pokiaľ tieto budú v rámci limitných hodnôt intenzity príslušného riešeného územia a podlažnosti aj v území zdokumentovanom ako „stav“ nakoľko sa chápe výkres priestorového usporiadania a funkčného využitia územia ako priemet, t.j. „stav alebo obraz mesta k návrhovému roku“, z čoho vyplýva, že sa počíta s tým, že k roku 2020 sa potvrdzujú a budú dnešné existujúce plochy bývania taktiež využívané pre bývanie. Určovanie počtu rodinných domov je len smerný a nezáväzný údaj. Územným plánom obce sa riešia v plošnom vyjadrení vymedzenia funkčných území a nie vo vyjadrení jednotlivých budov alebo stavieb „novej výstavby“. Pojem nová výstavba sa nevzťahuje len pre rozvojové lokality. V závere stanoviska k ÚPD Ing. arch. U. Q. uviedol: „Na základe preskúmania - navrhované funkčné využitie časti územia F.P.B 18.1 p.č. C KN 1250/15, 1250/26, 1298/6, 1298/8 a E KN 5426/295 k.ú. B.K. pre funkciu bývania formou IBV je v súlade s platným ÚPN Mesta v zmysle vyššie uvedených argumentov.“ Poukázali na ustanovenia § 11 ods. 5 písm. a/, § 4 zákona č. 50/1976 Zb. Z týchto právnych predpisov podľa žalobcov vyplýva, že ak je dokumentácia, ktorá je zákonom vyžadovaná nad potrebný rámec v rozpore s dokumentáciou, ktorá je vyžadovaná nemôže predmetný stav znamenať nemožnosť vydania územného rozhodnutia. Keďže aj v tomto prípade je podobne ako pri dôvodovej správe k zákonu, ktorý je vyššej právnej sily ako všeobecne záväzné nariadenie vychádzať z úmyslu spracovateľa a najmä zámeru mestského zastupiteľstva, ktoré predmetný územný plán schvaľovalo a to zámeru pokladať predmetné pozemky za stavebné.

Žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko nebral v úvahu skutočnosť, že „rozpor“ v grafickej časti dokumentácie nie je v rozpore so skutočným zámerom územného plánu. Žalobcovia podotkli, že v rámci schvaľovacieho procesu podklady tvoriace v súčasnej dobe prílohy územného plánu Mesta Banská Štiavnica už boli raz posudzované aj žalovaným v rámci procesu jeho schvaľovania, pričom toto ním nebolo vytknuté v súlade s ustanovením § 20 ods. 5 a 6, ako aj § 21 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. V tejto súvislosti poukázal na § 20 ods. 8 zákona č. 50/1976 Zb., v zmysle ktorého obec nemôže schváliť zadanie v rozpore so stanoviskom krajského stavebného úradu.

Podľa žalobcov sa žalovaný vôbec nezaoberal možnosťou udeliť výnimku podľa § 41 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., nakoľko je to odôvodnené, keďže stavebný úrad rozhodujúci v prvom stupni v predchádzajúcom konaní, ako aj v komunikácii so žalobcami vôbec nepoukázal na žiadny problém s výstavbou na pozemkoch v ich vlastníctve, z čoho okrem vyššie uvedeného je zrejmé, že odôvodnenie negatívneho rozhodnutia žalovaného je podložené jediným grafickým výkresom, ktorý ale nemá oporu v ostatnej časti územnoplánovacej dokumentácie.

Podľa žalobcov je irelevantné, že pri riešení rozvoja súčasného obytného územia, kde by malo byť práve záujmom správneho orgánu, aby aj existujúce územia sa vyvíjali t.j. intenzifikovali, dostavovali, prestavovali a skvalitňovali, t.j. dosahovali vyššiu úroveň kvality urbanizácie, dopravnej a technickej vybavenosti a efektívnejšie využívali územia v medziach funkčnej a priestorovej regulácie a zachovania, skvalitnenia a rozvoja životného prostredia, v medziach trvalo udržateľného rozvoja, že práve správny orgán použije ako nástroj pre argumentáciu územný plán mesta vo veci verejného vodovodu, ktorý štandardne nie je potrebný pre prevádzku a údržbu pozemkov a zelene prislúchajúcej k obytnému územiu. Je len sekundárnym javom a nie predmetom tohto povoľovacieho konania, či budú v území následne v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. podané podnety pre iné činnosti a výstavbu. Výstavba vodovodu sa navrhuje výlučne na plochách určených pre funkciu obytného územia a v celej dokumentácii ÚPD nie je zakázaná. Záväzná časť územného plánu je vymedzená a schvaľovaná VZN obce v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. a vyhlášky 55/2001 Z.z. V záväznej časti je taxatívne vymedzený aj rozsah záväznosti grafickej časti. Čo nie je vymedzené záväznou časťou je v zmysle zákona „smerné“ t.j. orientačné, z čoho vyplýva, že grafická časť sa stáva záväznou len v tom prípade a rozsahu, v akom ju záväzná časť určí. Preto neobstoí argumentácia žalovaného ani súdu o výkrese 3A „urbanistická štruktúra“, že spresňuje a spodrobňuje a pod. Jednoznačne, t.j. taxatívne sú z uvedeného výkresu záväzné len limity prípustných, obmedzujúcich a neprípustných činností v území. Záväzným pre funkčné využitie územia je výhradne výkres 2A priestorové usporiadanie a funkčné využitie územia. Regulatív „individuálna bytová výstavba sa má uskutočniť na vymedzených plochách“ je jednoznačný,

t.j. vymedzené plochy sú definované (vymedzené) vo výkrese 2A a zahŕňajú územia ktoré sú definované k dátumu spracovania územného plánu ako existujúce, čiže ako stav príslušného funkčného využitia, ktorý sa potvrdzuje, že trvale bude aj do budúcnosti príslušným funkčným územím, najmä ktoré sú v existujúcom zastavanom území a navrhované rozvojové územia (nové lokality), najmä mimo zastavaného územia, t.j. na nezastavaných územiach, ktoré si vyžadujú zábery pôdneho fondu, komplexné vybudovanie infraštruktúry a zmenu na zastavané územie v zmysle katastrálneho zákona (v tomto prípade ide o obytné územia, avšak týka sa to všetkých funkčných území). Na všetky existujúce funkčné územia (vyznačené ako stav) sa vzťahujú regulatívy a zásady možnosti intenzifikácie, prestavby a dostavby v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. v intenciách určenej funkcie a regulácie intenzity využitia územia a priestorových regulatívov pre každý príslušný funkčno-priestorový blok (FPB) a nie len pre rozvojové lokality, z čoho jednoznačne vyplýva, že je irelevantné tvrdenie, že nová výstavba môže byť realizovaná len „na vymedzených plochách“ v rámci nových rozvojových zón. Plocha žalobcov v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. ani nemôže spadať pod rozvojové plochy, keďže za také sa považujú podľa § 139 ods. a/ zákona č. 50/1976 Zb. plochy keď ide o rozšírenie územia obce najmenej o 15%, alebo podľa § 139 ods. c/ zákona č. 50/1976 Zb. plochy nad 2 ha. Plochy žalobcov spolu predstavujú 0,74 ha. V zmysle UPD toto územie spadá pod možnosť zástavby intenzifikáciou, resp. prieluk. Výkladom že „plochy zelene je takto potrebné dodržiavať aj v rámci plôch určených pre obytné územie“ je určené pre všetky funkčné plochy (medzi inými aj obytné) vyznačené ako stav a návrh súhrnne a týka sa všetkých plôch, z ktorých vysoký podiel zelene je definovaný percentuálnym podielom z tohto ktorého predmetného dielčieho územia, ktorý sa vzťahuje na následnú prípravu využitia územia v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb.

V územnom pláne obce sa nedefinujú, t.j. priemetom do územia nešpecifikujú, nevyčleňujú konkrétne plochy, metodicky a záväzne toto stanovuje § 12 ods. 9 a ods. 10 vyhlášky č. 55/2001 Z.z. Podľa žalobcov je výklad „plochy vo vzájomnom súlade a spojitosti, pretože aj v obytnom území je potrebné zabezpečiť a trvalo dodržiavať plochy zelene“ zavádzajúci.

Podľa žalobcov nie je relevantné, že žalovaný posudzuje iba zadanie na spracovanie územného plánu obce podľa § 20 ods. 5 a 6 zákona č. 50/1976 Zb. V zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. pred predložením návrhu na schválenie sa preskúma, či záväzná časť územného plánu navrhovaná na vyhlásenie všeobecne záväzným právnym predpisom je v súlade s § 13. V § 13 ods. 3 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. ide o obsah záväznej časti územného plánu, to znamená že je predmetom preskúmania.

Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že prvostupňový súd poskytol značný priestor prednostke žalovaného, ktorá by mala mať odborné znalosti potrebné pre posúdenie predmetnej problematiky, no u žalobcov v prípade ich návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom spracovateľa územného plánu Ing. Q. ako protiváhu v rámci interpretácie odbornej problematiky toto žalobcom zamietol s poukazom, že to nie je účelné. Nezaobstaral si ani nezávislý odborný posudok výkladu UPD Mesta Banská Štiavnica. Ako vyjadrenie odborníka žalobcovia priložili aj vyjadrenie Ing. arch. P. A. PhD., autorizovaného architekta Slovenskej komory architektov, Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, Ústav urbanizmu a územného plánovania, ktorý sa stotožnil s názorom, že predmetné územné rozhodnutie bolo vydané v súlade s územným plánom.

V danom prípade žalobcovia poukázali na skutočnosť, že súd v danom prípade pochybil aj procesne pretože napriek uzneseniu, ktorým pribral do konania medzi zúčastnenými osobami aj Mesto Banská Štiavnica následne toto bez akéhokoľvek procesného postupu slovyne vyhodnotil, že k tomu došlo „omylom“. Žalobcovia mali za to, že dôvod na účasť Mesta Banská Štiavnica v danom konaní bol daný tým, že mesto Banská Štiavnica bolo účastníkom konania aj z dôvodu, že je vlastníkom pozemkov dotknutých príp. umiestnením vodovodu.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/69/2011-120 zo dňa 26.09.2012 potvrdil.

V dôvodoch uviedol, že trvá na svojich skorších vyjadreniach uplatnených k žalobe žalobcov. Svoje vyjadrenie doplnil ešte o tú skutočnosť, že Mesto Banská Štiavnica spracovalo v roku 2013 urbanistickú štúdiu na danú lokalitu, ktorá overila možnosť výstavby rodinných domov na danom území. Po jej prerokovaní s verejnosťou, dotknutými orgánmi a schválení Mestským zastupiteľstvom Banská Štiavnica preukázala vhodnosť výstavby rodinných domov v danej lokalite. Pokiaľ ide o výlučné umiestnenie stavby verejného vodovodu - rozšírenie, umiestneného rozhodnutím stavebného úradu Banská Štiavnica, táto stavba je v súlade s územným plánom Mesta Banská Štiavnica, pretože ide o podzemnú líniovú stavbu, ktorej umiestnením a zrealizovaním sa nemení funkčné využitie územia.

IV.

Mesto Banská Štiavnica v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhlo, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedlo, že Mesto Banská Štiavnica, ako príslušný stavebný úrad vydal dňa 25.03.2011 pod č. 1222/2011/Výst. rozhodnutie o umiestnení stavby s názvom „Verejný vodovod - rozšírenie“ na pozemku register C, parc. č. 1250/15, 1250/26, 1250/35, 1298/6, 1298/8, register E parc. č. 5426/295 v k.ú. B.K.. Uvedené pozemky, na ktorých sa navrhuje umiestnenie vodovodu sú vo vlastníctve Mesta Banská Štiavnica a vo vlastníctve fyzických osôb. Všetci vlastníci pozemkov vydali súhlasné stanovisko k umiestneniu vodovodného potrubia tak, ako dalo súhlasné stanovisko aj Mesto Banská Štiavnica, ako vlastník pozemku. Všetky stanoviská dotknutých orgánov potrebných k vydaniu takéhoto rozhodnutia boli kladné. Preto nebol dôvod umiestnenie danej stavby zamietnuť. Rozšíriť vodovod k pozemkom navrhovateľov je možné aj bez toho, že by sa na daných pozemkoch v budúcnosti mohla uskutočniť akákoľvek výstavba. Vlastníci týchto pozemkov svoje pozemky užívajú a k ich užívaniu je taktiež potrebná voda. Prípadná ďalšia výstavba rodinných domov v danej lokalite bude riešená samostatným územným a stavebným konaním, ktoré sa však zatiaľ neuskutočnilo. O tom, či v danom území je možné umiestniť výstavbu rodinných domov hovorí Územný plán Mesta Banská Štiavnica. Územný plán si dalo vypracovať Mesto Banská Štiavnica, ktorý aj bol schválený Mestským zastupiteľstvom jeho uznesením. Územný plán slúži Mestu Banská Štiavnica z hľadiska komplexného riešenia priestorového usporiadania a funkčného využívania územia, určujú sa jeho zásady a regulatívy, kultúrno-historické hodnoty územia, územný rozvoj. Teda slúži Mestu Banská Štiavnica pre jeho územný rozvoj. Územný plán je dokument, ktorý má byť flexibilný a pružný. V priebehu času dochádza k rôznym aktualizáciám územného plánu, preto súlad s územným plánom je v kompetencii Mesta Banská Štiavnica. Krajský stavebný úrad tento dokument posudzuje z hľadiska jeho zaobstarávania, aby boli dodržané zákonom stanovené podmienky jeho obstarania, kompletnosti a súladu s územným plánom vyššieho celku.

Územný plán má aj záväznú časť, ktorú je potrebné dodržať. Medzi záväznú časť územného plánu patrí výkres č. 2A - Priestorové a funkčné využitie územia. Jeho úloha je pomenovaná v samotnom jeho názve. A práve v tomto výkrese je odpovedané, že záujmové plochy, na ktorých sa navrhuje umiestnenie rozšírenia vodovodu sa nachádzajú v obytnom území. To znamená, že prípadné budúce umiestnenie rodinných domov na tomto území je možné. Všade v okolí predmetných pozemkov sú postavené rodinné domy a prípadnou ďalšou výstavbou rodinných domov dôjde len k intenzifikácii, dostavovaniu daného územia, čo je územným plánom prípustné. V regulatívach intenzity využitia územia je uvedená možná zastavateľnosť územia, ktorú je potrebné dodržať. Preto argumentácia žalovaného správneho orgánu v odvolacom konaní, že umiestniť šesť rodinných domov je možné len v nových rozvojových lokalitách, nie je pravdivá. To bolo potvrdené spracovateľom územného plánu a aj odborníkom pre územnoplánovacie problematiku v odbornom posudku.

Mesto Banská Štiavnica si dalo v roku 2013 spracovať urbanistickú štúdiu na danú lokalitu, ktorá mala overiť možnosť výstavby v danom území a po prerokovaní s verejnosťou, dotknutými orgánmi a schválení mestským zastupiteľstvom sa preukázalo, že dané územie je vhodné pre výstavbu predmetných šiestich rodinných domov a určili sa bližšie regulatívy na zastaviteľnosť územia. To znamená, že aj táto urbanistická štúdia potvrdila, že po stránke územného plánovania je možná výstavba vyššie uvedených šiestich rodinných domov v danom území.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že Mesto Banská Štiavnica územným rozhodnutím č. 1222/2011/Výst. zo dňa 25.03.2011 umiestnilo stavbu Verejný vodovod - rozšírenie na pozemku register C parc. č. 1250/15, 1250/26, 1250/35, 1298/6, 1298/8, register E parc. č. 5426/295 v k.ú. B.K.. Pre umiestnenie stavby boli určené konkrétne podmienky, ako aj bolo rozhodnuté o námietkach účastníkov konania. V zmysle odôvodnenia prvostupňového administratívneho orgánu bol zaistený súlad predložených stanovísk dotknutých orgánov a organizácií vyžadovaných osobitnými predpismi, bolo zabezpečené plnenie požiadaviek vlastníkov a správcov sietí technického vybavenia na napojenie a tieto stanoviská a požiadavky boli zahrnuté do podmienok územného rozhodnutia. Podľa prvostupňového administratívneho orgánu je umiestnenie stavby v súlade so schválenou územno-plánovacou dokumentáciou pre dotknuté územie a projektová dokumentácia pre územné rozhodnutie navrhovanej stavby vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu podľa ustanovení vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.

Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici, ako odvolací správny orgán sa nestotožnil s prvostupňovým administratívnym rozhodnutím a svojím rozhodnutím č. KSUBB 2011-625/1108-1:OŠSS, St zo dňa 20.06.2011 ho zmenil tak, že podaný návrh na vydanie územného rozhodnutia zo dňa 09.02.2011 podľa § 37 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. zamietol.

Druhostupňový správny orgán uviedol, že stavebný úrad nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď vydané územné rozhodnutie oprel len o vyjadrenie spracovateľa územnoplánovacej dokumentácie bez ďalšieho skúmania súvislostí. Rozhodol v rozpore so skutkovým stavom veci, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie podaného návrhu. Druhostupňový správny orgán vytkol prvostupňovému správne mu orgánu aj ďalšie pochybenia v administratívnom konaní a rozhodnutí.

Podľa § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa § 11 ods. 5 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. územný plán obce ustanovuje najmä zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce v nadväznosti na okolité územie.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. územnoplánovacia dokumentácia sa člení na záväznú časť a na smernú časť. V koncepcii územného rozvoja Slovenska sa ako záväzné vymedzujú zásady a regulatívy, ktoré usmerňujú požiadavky najmä odvetvových koncepcií na priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia Slovenskej republiky a jej regiónov v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja, ochrany životného prostredia, prírodného a kultúrneho dedičstva.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. schvaľujúci orgán určí záväznú časť a smernú časť územnoplánovacej dokumentácie. V záväznej časti vždy určí verejnoprospešné stavby a chránené časti krajiny.

Podľa § 13 ods. 3 písm. b/ a c/ zákona č. 50/1976 Zb. v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa schvaľujú zásady a regulatívy

b) v obci priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce, hranice zastavaného územia, usporiadania verejného dopravného, občianskeho a technického vybavenia, ustanovenia plôch pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny, ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov, územného systému ekologickej stability, starostlivosti o životné prostredie, tvorby krajiny vrátane plôch zelene,

c) v zóne podrobnejšieho priestorového usporiadania a funkčného využívania pozemkov, stavieb a verejného dopravného a technického vybavenia územia, umiestnenia stavieb na jednotlivých pozemkoch, do urbánnych priestorov a zastavovacie podmienky jednotlivých stavebných pozemkov, nevyhnutnej vybavenosti stavieb a napojenie na verejné dopravné a technické vybavenie územia, začlenenia stavieb do okolitej zástavby, do pamiatkových rezervácií, do pamiatkových zón a do ostatnej krajiny.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. pred predložením návrhu územného plánu na schválenie sa preskúma, či

a) obsah návrhu je v súlade so záväznou časťou schválenej územnoplánovacej dokumentácie vyššieho stupňa,

b) obsah návrhu a postup jeho obstarania a prerokovania sú v súlade s príslušnými právnymi predpismi,

c) návrh je v súlade so zadáním,

d) návrh je v súlade s rozsahom územného plánu,

e) záväzná časť územného plánu navrhovaná na vyhlásenie všeobecne záväzným právnym predpisom je v súlade s § 13.

Podľa § 25 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o preskúmanie súladu návrhu územného plánu regiónu podľa odseku 1 samosprávny kraj požiada ministerstvo.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. územné plány obcí a zón schvaľuje obec.

Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. obec schvaľuje územnoplánovaciu dokumentáciu a jej záväznú časť vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 27 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. obec zverejní záväznú časť územnoplánovacej dokumentácie

a) vyvesením na úradnej tabuli najmenej na 30 dní, ako aj iným v mieste obvyklým spôsobom,

b) doručením dotknutým orgánom.

Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 55/2001 Z.z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii, (ďalej len vyhláška č. 55/2001 Z.z.) dokumentácia územného plánu obce sa člení na textovú časť a grafickú časť; obsahuje smernú časť a záväznú časť.

Podľa § 12 ods. 6 písm. a/, b/, g/ vyhlášky č. 55/2001 Z.z. záväzná časť obsahuje návrh regulatívov územného rozvoja s presne formulovanými zásadami priestorového usporiadania a funkčného využívania územia vyjadrených vo forme regulatívov obsahujúcich záväzné pravidlá, ktoré stanovujú opatrenia v území, podmienky využitia územia a umiestňovania stavieb. Do záväznej časti územného plánu obce sa začleňujú

- a) zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia (napr. urbanistické, priestorové, kompozičné, kultúrohistorické, kúpeľné, krajinnookologické, dopravné, technické) na funkčné a priestorovo homogénne jednotky,
- b) určenie prípustných, obmedzujúcich alebo vylučujúcich podmienok na využitie jednotlivých plôch a intenzitu ich využitia, určenie regulácie využitia jednotlivých plôch vyjadrených vo všeobecne zrozumiteľnej legende (zákazy, prípustné spôsoby a koeficienty využitia),
- g) vymedzenie zastavaného územia obce.

Podľa § 12 ods. 7 vyhlášky č. 55/2001 Z.z. grafická časť územného plánu obce obsahuje hlavné výkresy v mierke 1:10 000 alebo v mierke 1:5 000, prípadne v mierke 1:2880 alebo v mierke 1:2000, podľa potreby doplnené výškopisom. Výkres širších vzťahov je v mierke 1:50 000 alebo v mierke 1:25 000. Výkresy grafickej časti obsahujú najmä

- a) výkres širších vzťahov,
- b) komplexný výkres priestorového usporiadania a funkčného využívania územia s vyznačenou záväznou časťou riešenia a verejnoprospešnými stavbami,
- c) výkres riešenia verejného dopravného vybavenia,
- d) výkres riešenia verejného technického vybavenia obce obsahujúci najmä návrh koncepcie riešenia vodného hospodárstva, energetiky, telekomunikácií, informačných sietí a ich zariadení,
- e) výkres ochrany prírody a tvorby krajiny vrátane prvkov územného systému ekologickej stability,
- f) výkres perspektívneho použitia poľnohospodárskeho pôdneho fondu a lesného pôdneho fondu na nepoľnohospodárske účely.

Podľa § 12 ods. 9 vyhlášky č. 55/2001 Z.z. obytné územia podľa odseku 4 písm. f) sú plochy, ktoré sú určené pre obytné domy a k nim prislúchajúce nevyhnutné zariadenia, napr. garáže, stavby občianskeho vybavenia, verejné dopravné a technické vybavenie, zeleň a detské ihriská. Územné a kapacitné usporiadanie jednotlivých zložiek obytných území vychádza najmä z hustoty obyvateľstva, druhu stavieb na bývanie a z ich výškového usporiadania, dochádzkových vzdialeností a prístupnosti, z požiadaviek na vytváranie tichých priestorov a ľahkej orientácie; musí zodpovedať charakteru mestského alebo vidieckeho sídla, rázu krajiny a jej klimatickým podmienkam a zabezpečovať zdravé bývanie. Hustota, členenie a výška stavieb na bývanie musia umožňovať najmä dodržanie odstupov a vzdialeností potrebných na oslnenie a presvetlenie bytov, na zachovanie súkromia bývania, na požiarnu ochranu a civilnú obranu a na vytváranie plôch zelene.

Podstatnou otázkou, ktorou sa senát najvyššieho súdu zaoberal v odvolacom konaní, je posúdenie zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí v rozsahu odvolacích dôvodov; predovšetkým, či prvostupňové rozhodnutie o umiestnení stavby: Verejný vodovod - rozšírenie, bolo vydané v súlade so zákonom a následne, či rozhodnutie žalovaného obsahuje zákonné východiská na zmenu a zamietnutie prvostupňového rozhodnutia.

Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky okrem iného vyplýva (napr. uznesenie sp. zn. 3Sžf/34/2010 zo dňa 03.05.2011): „Súd je garantom dodržiavania zákonnosti správnym orgánom. Rešpektovanie princípov zákonnosti musí vyjadriť v rozhodnutí, ktoré je výsledkom preskúmavania rozhodnutia správneho orgánu tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné v konaní pred odvolacím súdom. Závery súdu o zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu musia byť teda preskúmateľné a ich základným predpokladom je dostatok dôvodov, jasná formulácia a priradenie ku konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci.“

Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, vyplýva aj z judikatúry

Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994).“

Senát odvolacieho súdu zdôrazňuje, že prvostupňový súd v rámci preskúmavacieho konania v správnom súdnictve nemôže dopĺňať rozhodnutie správneho orgánu. Je povinnosťou správneho orgánu, aby sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami účastníkov konania a dostatočne zistil skutkový stav.

Senát odvolacieho súdu v tomto prípade považuje druhostupňové rozhodnutie žalovaného za nezrozumiteľné, obsahujúce nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a neurčité, a na základe uvedeného za nezákonné. Správny orgán sa musí vysporiadať so všetkými skutkovými zisteniami a preto nie je úlohou krajského súdu nahrádzať túto činnosť a vo svojom rozsudku suplovať rozhodovaciu činnosť žalovaného tak, že v odôvodnení porovnáva územný plán Mesta Banská Štiavnica, urbanistického obvodu, ako aj výkresov urbanistických štruktúr a výkresov plánov funkčného využitia namiesto správneho orgánu.

Predmetom konania pred prvostupňovým administratívnym orgánom bolo rozhodnúť o umiestnení stavby Verejný vodovod - rozšírenie. Podľa názoru najvyššieho súdu bolo predmetné prvostupňové rozhodnutie vydané v súlade so zákonom. Tento právny záver potvrdil i samotný žalovaný, nie vo svojom rozhodnutí, ale vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 21.10.2013 uvádzajúc: „Zároveň požadujeme za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o výlučné umiestnenie stavby verejného vodovodu - rozšírenie, umiestneného rozhodnutím stavebného úradu Mesta Banská Štiavnica, táto stavba je v súlade s územným plánom Mesta Banská Štiavnica, pretože ide o podzemnú líniovú stavbu, ktorej umiestnením a zrealizovaním sa nemení funkčné využitie územia.“

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v tomto konaní (v konaní pred žalovaným a Mestom Banská Štiavnica) sa neposudzuje a nerozhoduje sa o umiestnení stavby - šiestich rodinných domov. Rovnako nebolo predmetom tohto konania rozhodnutie o vydaní stavebných povolení. Pokiaľ žalovaný vo svojom rozhodnutí uvádza procesné pochybenia Mesta Banská Štiavnica v samotnom konaní, ako i v obsahových náležitostiach prvostupňového rozhodnutia, tieto závery majú viesť, podľa odvolacieho súdu, žalovaného k záveru, že rozhodnutie prvostupňového orgánu zruší za účelom ich odstránenia, ak sú to také vady, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia a to za predpokladu, že tieto pochybenia sa nedajú v štádiu odvolacieho konania pre žalovaným odstrániť samotným odvolacím administratívnym orgánom. Nie je možné sa stotožniť so záverom, že procesné pochybenia sú dôvodom na zmenu prvostupňového rozhodnutia o umiestnení stavby a na zamietnutie podaného návrhu na umiestnenie líniovej stavby.

Vzhľadom na to, že podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu nie je úlohou súdov pri preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutočného stavu, zrušil odvolací súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude správny orgán podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Žalovaný za účelom riadneho zistenia skutočného stavu doplní dokazovanie v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

Vzhľadom na uvedené senát najvyššieho súdu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/69/2011-120 zo dňa 26.09.2012 zmenil a rozhodnutie žalovaného č. KSUBB 2011-625/1108-1:OŠSS,St zo dňa 20.06.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá, § 224 ods. 1 O.s.p. a úspešným žalobcom ich náhradu priznal za zaplatený súdny poplatok za žalobu 66 € a za súdny poplatok za odvolanie vo výške 70 €, ktorý je

splatný potom, ako ho krajský súd žalobcom vyrúbi.

Trovy konania ďalej pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie zastúpenia zo dňa 21.06.2011 vo výške 57 € (správne mala byť odmena za jeden úkon v roku 2011 vo výške 123,50 €, keďže 1/6 výpočtového základu v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013, ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z., bola v roku 2011 vo výške 123,50 €). Keďže v prejednávanej veci advokát zastupoval 6 žalobcov, bolo potrebné postupovať v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny krátiť o 50%. Žalobcom vyčíslená suma 57 € za jeden úkon krátená o 50% predstavuje sumu $28,50 \text{ €} \times 6 \text{ účastníkov} = 171 \text{ €}$ a režijný paušál vo výške 7,41 €. Režijný paušál sa v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. môže požadovať za každý úkon právnej služby, preto je ho možné počítat len jeden krát a nie 6x za každého účastníka, ako to vyčíslil právny zástupca žalobcov. Odmena za jeden úkon je celkovo v sume 178,41 €.

Za žalobu zo dňa 18.08.2011 vo výške 6x 28,50 € (171 €) podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €, celkovo 178,41 €.

Za žiadosť o prerušenie konania zo dňa 22.11.2011, keďže išlo o odpoveď na výzvu súdu vo výške 6x 28,50 € (171 €) podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €, celkovo 178,41 €.

Za pojednávanie konanom dňa 16.05.2012 vo výške 58,69 € (správne mala byť odmena za jeden úkon v roku 2012 vo výške 127,16 €, keďže 1/6 výpočtového základu v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., bola v roku 2012 vo výške 127,16 €). Keďže v prejednávanej veci advokát zastupoval 6 žalobcov, bolo potrebné postupovať v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny krátiť o 50%. Žalobcom vyčíslená suma 58,69 € za jeden úkon krátená o 50% predstavuje sumu $29,345 \text{ €} \times 6 \text{ účastníkov} = 176,07 \text{ €}$ a režijný paušál vo výške 7,63 €. Odmena za jeden úkon je celkovo v sume 183,70 €.

Za pojednávanie konanom dňa 26.09.2012 vo výške 6x 29,345 € (176,07 €) podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,63 €, celkovo 183,70 €.

Za odvolanie zo dňa 17.12.2012 vo výške 6x 29,345 € (176,07 €) podľa § 14 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 13 ods. 2 a § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,63 €, celkovo 183,70 €.

Pretože právny zástupca žalobcu špecifikoval náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v menšej výške, ako by mu mala patriť podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., súd mohol priznať náhradu trov právneho zastúpenia len v rozsahu, ako bola uplatnená (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. a § 142 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. vyplýva, že žalobcovi sa môže priznať náhrada len účelne vynaložených trov, čo znamená, že aj v správnom súdnictve pri určovaní náhrady trov konania súd posudzuje účelnosť vynaložených trov a prizná náhradu výdavkov, ktoré boli potrebné na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí aj pre trovy právnej pomoci. Čo sa týka úkonov: porada s klientom dňa 14.05.2012 a dňa 23.09.2012, senát odvolacieho súdu nepovažoval tieto úkony za účelne vynaložené, keďže z obsahu spisu nevyplývala potreba ďalšej porady právneho zástupcu s klientom a ani ich uskutočnenie nebolo dostatočným spôsobom preukázané. K vyčísleniu trov právneho zastúpenia právny zástupca žalobcov síce predložil potvrdenie Bohuslavy Coplákovéj o uskutočnení predmetných porad, ale z tohto potvrdenia nevyplýva, ako dlho trvali tieto porady, čo je potrebné z

hľadiska posudzovania náhrady trov konania v zmysle ustanovení § 14 ods. 2 a § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013. Právny zástupca žalobcov pri vyčísl'ovaní postupoval podľa vyhlášky účinnej od 01.07.2013, avšak za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013 (§ 20c vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013).

Trovy ďalej pozostávajú z náhrady za stratu času za cestu zo sídla kancelárie na Krajský súd v Banskej Bystrici na pojednávania podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 101,68 € (8x začatých polhodín po 12,71 €) podľa predloženého vyčísl'enia.

Náhradu za stratu času za cestu na poradu s klientom do Banskej Štiavnice a späť v roku 2012 a za cestu na rokovanie s Ing. Q., AGS Atelier do Prievidze a späť odvolací súd žalobcom nepriznal, keďže uskutočnenie týchto úkonov nepovažoval za dostatočne preukázané, ako už uviedol vyššie vo svojom odôvodnení.

Skutočnosť, že právny zástupca žalobcov je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) žiadnym spôsobom nepreukázal (fotokópia, resp. naskenované osvedčenie o registrácii pre DPH), preto mu senát odvolacieho súdu nepriznal uplatnenú DPH.

Celkom boli žalobcom priznané na náhradu trovy konania vo výške 136 € (66 € + 70 €) a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.188,01 € (1086,33 €/právne úkony + 101,68 €/strata času), čo spolu predstavuje 1.324,01 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu vedeného v K. a.s. č. XXX XXXX XXX/XXXX.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku má právo na náhradu trov konania len úspešný žalobca, preto o prípadných trovách konania žalovaného alebo ďalšieho účastníka súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, keďže ich náhrada v tomto prípade podľa zákona (O.s.p.), ako i podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je prípustná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.